

आद्यः खवङ्गो नवमे युगे ऽब्दः
स्यात्कीलको ऽन्यः परतश्च सौम्यः ।
साधारणो रोधकदित्यथाब्दः
शुभप्रदौ कीलकसौम्यसञ्ज्ञौ ॥ ४३ ॥

कष्टः सवङ्गो बहुशः प्रजानां
साधारणेऽल्पं जलमीतयश्च ।
यः पञ्चमो रोधकदित्यथाब्द-
श्चित्रं जलं तत्र च सस्यसम्पत् ॥ ४४ ॥
इन्द्राग्निदैवं दशमं युगं यत्
तत्राद्यमब्दं परिधाविसञ्ज्ञम् ।

प्रमाद्यथानन्दमतः परं यत्
स्याद्राक्षसं चानलसज्जितं च ॥ ४५ ॥
परिधाविनि मध्यदेशनाशो
नृपहानिर्जलमल्पमग्निकोपः ।

अलसस्तु जनः प्रमादिसञ्जे
डमरं रक्तकपुष्पबीजनाशः ॥ ४६ ॥

तत्परः सकललोकनन्दनो
राक्षसः क्षयकरो ऽनलस्तथा ।

ग्रीष्मधान्यजनने ऽत्र राक्षसो
वह्निकोपमरकप्रदो ऽनलः ॥ ४७ ॥

एकादशे पिङ्गलकालयुक्त-
सिद्धार्थरौद्राः खलु दुर्मतिश्च ।